

Ach! Heer, sta me bij...
en geef de hope mij
dat, zo Gij 't graf ontrest, ik ook na dezen,
den Dood, dien Gij verwonnen hebt,
zal overwinnend wezen!

G. G.

†
BID VOOR DE ZIELERUST

van Mijnheer

Hubert Van Den Dooren

echtgenoot van Mevrouw

Clarisse SIMOENS.

NIJVERAAR

Oud-Schepen der Gemeente Nederbrakel.

Geboren te Nederbrakel de 15 april 1892 en er
rustig in de Heer ontslapen de 7 maart 1988,
voorzien van de troostmiddelen van onze
Moeder de H. Kerk.

Hij was erelid van de Koninklijke Harmonie «De
Eendracht» en lid van verschillende parochiale
genootschappen.

Sterven is de meest gewichtige daad van ons
leven : de dood is de onweerstaanbare bode van
de Almachtige God; op geen enkel ander ogen-
blik van ons leven spreekt Gods Souvereiniteit
zo sterk als in ons stervensuur. Wie ziet dan ook
niet in welk uitstekend middel van loutering voor
ons, kristenen, gelegen is in de dood ! Hoe troost-
rijk is de dood van de kristen ! De ongelovige
wanhoopt en schrikt voor de dood ; voor de ge-
lovige is de dood slechts een moeilijke doorgang :
« aan uw gelovigen, o Heer, wordt het leven
niet ontnomen, maar in een beter veranderd ! »
(Pref. Zielmis)

In die stichtende geestesgesteltenis heeft de
duurbare overledene zijn dood aanschouwd en
aanvaard !

Allen hebben wij hem gekend als de goed-
hartige man die met milde hand de behoeftigen

tegemoet ging en in menig gekneld gemoed
troost en nieuwe levensmoed bracht ; want onder
het stoere uiterlijk droeg hij een gouden hart.
Als zakenman stond hij hoog in aanzien bij zijn
beroepsgenoten om zijn oprechtheid en dienst-
vaardigheid ; als patroon genoot hij de welge-
meende aanhankelijkheid van zijn personeel :
zij wisten immers dat zij op hem konden reke-
nen. Geen wonder dat allen die hem benaderden,
hem een oprechte genegenheid betoonden ; dat
zij hem nu, samen met zijn kinderen en familie-
leden, betreuren en bewenen.

Op het einde van zijn leven kwamen kwelling en
leed hem overvallen, maar gelaten en in berus-
ting aanvaardde hij dat alles uit Gods handen,
wel wetende dat, wie met Jezus lijdt, zich ook
eenmaal in Hem verblijdt. Rustig heeft hij zijn
einde zien naderen en vol vertrouwen richtte hij
zich dan tot zijn Schepper in het gebed :

«O God en Rechter mijn,

Laat nu maar leed en pijn

Mij brandend door de leden varen

Maar wil, den jongsten dag mij sparen»...

Mijn beminde Echtgenote, mijn geliefde Kin-
deren, Kleinkinderen, familieleden en trouwe
vrienden, ik dank U van harte om de edelmoe-
dige genegenheid die gij mij altijd hebt betoond.
Dat O. L. Heer er U om lone ! Bewaart mijn aan-
denken in uw hart en vooral in uw gebed. Tot
weerziens en God zegene U allen.

Goedertieren Jezus, geef hem de Eeuwige Rust.
De 4 akten voor de overledene.

De families

VAN DEN DOOREN,

SIMOENS,

HANSSSENS,

BUYDENS,

danken oprecht om de bliken van deelneming.

Druk. Jos. De Vleeschouwer. 41 Neertr. Nederbrakel